

[Gert Petersen]

overordentlig ideologisk og doktrinært orienteret i borgerlig retning, vil give indrømmelser på disse 4 afgørende principielle punkter.

Bedst vil det være, om vi simpelt hen overlader til statsministeren og hans venner at vedtage deres finanslov, hvis de ellers kan. Kan de ikke det – og det vil blive afklaret i løbet af nogle uger – må regeringen gå af, naturligvis uden at udskrive valg. Jeg tror ikke, vores demokrati ville kunne holde til et nyt valg så kort tid efter, men så kan regeringen gå af uden at udskrive valg, og derefter må folketinget gå i gang med forhandlinger om at få dannet en anden regering, der i højere grad har folketingets tillid, og som kan få vedtaget en finanslov.

Når SF erklærer sig i skarp og klar opposition til denne regering, er det ikke udtryk for, at socialistisk folkeparti bare vil føre sådan en slags visnepolitik. Jeg mener, at SF kan gøre en del, og det vil blive gjort. For det første: selv blind høne finder af og til et spiseligt korn, og skulle denne regering i den blinde hønes rolle finde et sådant, hjælper vi gerne fra SFs side regeringen med at samle det op. Det skete med barselorloven, det skete med realrentebeskatningen. Ingen kan udelukke, at det kan ske igen.

For det andet: vi vil gøre, hvad vi formår for at bremse regeringen i dens asociale politik, naturligvis ikke, som de radikale har gjort det, ved at stemme for en trekvart nedskæring i stedet for en hel. Så frister man jo bare regeringen til at foreslå det dobbelte af, hvad den egentlig selv ønsker gennemført. Men den borgerlige lejr er faktisk så splittet, at det har vist sig muligt helt at hindre nedskæringer ved at udnytte uenigheden mellem de borgerlige inklusive det radikale venstres dårlige samvittighed. Disse muligheder vil vi fortsat udnytte.

I sammenhæng hermed har det også stor betydning, hvad der sker uden for dette hus. Tror de borgerlige for alvor, at lønarbejderne stiltiende vil acceptere ikke alene en fortsat nedskæringspolitik, men også det lønstop, som man – og jeg tror på økonomiministeren, ham har jeg en vis tillid til, selv om jeg ikke er enig med ham – håber at påtvinge dem ved næste overenskomst? Tror man, at lønarbejderen vil affinde sig med det? Hvis det er tilfældet, skal der ikke herske tvivl om, at man sår vind og vil høste storm.

For det tredje: på en række områder har det vist sig i den forgangne tid, i de sidste 16 måneder, at der kunne dannes andre flertal her i salen, f.eks. på det kulturpolitiske, det retspolitiske og det energipolitiske område. Socialistisk folkeparti vil arbejde for, at et sådant andet flertal manifesterer sig endnu kraftigere.

Er der mon ikke flertal for en virkelig progressiv miljøpolitik, hvor hensynet til mennesker og naturressourcer er ubetinget nummer et, eller for skridt i retning af en mere retfærdig skattepolitik i strid med de asociale byrdefordelingsprincipper, som den konservative regering går ind for? Jeg tror, der kan skabes sådanne flertal. Det har vist sig i en række tilfælde, at det kunne lade sig gøre. Jeg er sikker på, at det kan lade sig gøre igen, og SF vil stræbe derefter.

For det fjerde anser vi det sluttelig for en opgave allerede nu at forberede næste folketingsvalg. Jeg tror, denne regering får et usikkert liv, hvis da ellers socialdemokratiet holder linjen fra valgkampen og vælger side imod den borgerlige krisepolitik. Så meget desto vigtigere er det at sikre, at vælgerne næste gang har et klart valg mellem to slags krisepolitik. Det er den første betingelse for, at en anden krisepolitik end en borgerlig kan få tilslutning fra et flertal, og den forudsætning skal ikke først skabes under valgkampen, den skal skabes i det daglige arbejde i dette ting og ved diskussioner rundt omkring på arbejdspladser, i bevægelser, lokalområder osv.

Til sidst har jeg så nogle ord om et flertal, der blev bevaret trods regeringspartiernes store forhåbninger om at slippe af med det. Jeg tænker naturligvis på det flertal, der i det sidste år har udmøntet sig mod den politik, der anser kaprustning og atomar terrorbalance for at være det bedste værn for sikkerhed og uafhængighed.

Før valget pålagde et flertal i dette ting regeringen en del opgaver, den ikke brød sig om: at sige nej på Danmarks vegne til udstationeringen af nye NATO-raketter, at støtte et forslag om fastfrysning af alle atomvåben, medens der forhandles om nedskæringer, og at arbejde for skabelse af en atomvåbenfri zone i Norden.

Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at hvis folketinget havde fået en anden sammensætning, ville regeringen straks have fået disse